

[Finansministeren.]

ikke interesseret mig for det — det er måske min fejl.

Jeg behøver næppe at gå ind på en mere principiel diskussion med de ærede medlemmer. Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Tholstrup for én gangs skyld ville have flaget hejst på hel stang. Det er første gang, jeg har oplevet, at retsforbundet var parat til at hejse flaget på hel stang for 19 mill. kr.s skattelettelse. Det er jo ellers ganske andre tal, det ærede parti taler om, men jeg synes, der er grund til i denne periode, hvor vi nærmer os julen, at være glad for så megen anerkendelse.

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Tholstrups glæde over, at der her foreligger et forslag om skattelettelser, bør i alt fald utvivlsomt suppleres med den iagttagelse, det ærede medlem *nu* vil have gjort, at den højtærede finansminister ikke regner med, at der kan blive tale om skattnedsættelser. Det vil altså sige, at udskrivningsloven formentlig bliver stillet sådan op, at den i alt fald på anden måde giver den højtærede finansminister dækning for de 18—19 mill. kr., der her er tale om. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det har jeg ikke sagt!). Den højtærede minister ryster på hovedet. Det er en meget betydningsfuld tilkendegivelse. Det vil altså sige, at ministeren ikke regner med forhøjede satser i udskrivningsloven. Hvordan ministeren så vil overbalancere statsregnskabet, går langt udover min forstand. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det undrer mig ikke!). Vor forundring er åbenbart i øjeblikket fuldkommen gensidig, men jeg synes egentlig, den højtærede minister bør uddybe emnet lidt mere, for offentligheden burde dog have et vist krav på at få at vide, om den højtærede minister ikke regner med i den kommende udskrivningslov at få dækning for de millioner, han må give afkald på ved ændringerne i ligningsloven, ligesom den højtærede minister med dette lille intermezzo af afbrydelser har kunnet skabe berettiget tvivl hos os andre om, hvorvidt hans i sin tid bebudede politik, overbalancering af statsregnskabet, ikke nødvendigvis er forhøjelse af de skattebeløb, der skal pålignes ved udskrivningsloven. Disse to punkter er efter min mening nu de væsentligste i debatten om ligningsloven.

Den højtærede minister gjorde nogle bemærkninger om de områder, for hvilke loven skal gælde. Jeg skal ikke prøve på at afdisputere ministeren den kendsgerning, at nogle af de kommuner, jeg nævnte, ikke

grænser direkte op til de tre egentlige hovedstadskommuner, men jeg tør måske påstå, at livet former sig på akkurat samme måde i hovedstadskommunerne og i de kommuner, som ministerens forslag omfatter, og det synes jeg egentlig er det væsentligste. I det hele taget betragtes disse kommuner jo i enhver anden henseende end netop, når det drejer sig om at skelne mellem ydelser og bidrag, som hovedstadskommuner.

Den højtærede minister har set et forslag, der viser, at staten ved at begunstige opsparring gennem skattelempelser kan blive udsat for et provenutab på 100 mill. kr. Det vil ikke være mig muligt at diskutere dette forslag med den højtærede minister; i den retning er vi altfor ulige stillet i dette øjeblik. Jeg vil bede ministeren om at erindre, at når det gælder om at modvirke en forbrugsforøgelse eller fremkalde en forbrugsbegrænsning, sker det akkurat lige så effektivt gennem opsparring som gennem forøget skatteudskrivning, og at det, jeg har villet ved denne lejlighed, har været at prøve på at overtale den højtærede minister til at gå den vej at lade det ske gennem opsparring.

Det er ikke min mening at ville forhindre ligningsloven i at blive rettidigt færdig, men det er min mening at åbne perspektiver for, hvordan den anti-inflatoriske finanspolitik efter vor opfattelse må føres; og at sige til den højtærede minister, at når vi når til den dag, da det skal vise sig, i hvilken retning og med hvilke midler den højtærede minister vil bekæmpe inflationstendensen, har vi givet vort råd, og da har vi ret til at henvise til dette råd.

Ministeren gjorde nogle bemærkninger om nødvendigheden af at få ligningsloven færdig og mindede tinget om, at vi i fjor først umiddelbart før juleaften blev færdige med ligningsloven. Dengang blev lovforslaget fremsat den 10. december; det vil sige, at det høje ting tog sig 10 eller 12 dage til arbejdet med denne ligningslov. Jeg går ud fra, at det høje ting heller ikke ved denne lejlighed vil tage sig længere tid, og når den højtærede minister i år er kommet så mange dage tidligere med lovforslaget, som tilfældet er, skulle der være håb om, at vi ikke, fordi vi taler om disse ting en halv snes dage i udvalg, kommer til at forsinke loven, som jeg indrømmer det er nødvendigt hurtigt at få igennem.

Så gjorde den højtærede finansminister nogle bemærkninger om skattefradragsretten. Om den skal jeg bare sige, at jeg er enig i, at hele dette problem må diskuteres udfra saglige synspunkter. Nu har den højtærede minister jo denne stærke tro, at